

انتخابات فدراسیون فوتبال و سنگ پا

انتشار اسامی کاندیداهای احتمالی فدراسیون فوتبال بحث سنگ پا را در اذهان زنده می‌کند. چه زود برخی‌ها گذشته خود در فوتبال را فراموش می‌کنند و آمادگی برای مدیریت در فوتبال را اعلام می‌نمایند. ضرب المثل سنگ‌پا در مورد آن‌ها بهترین و پرمعنی‌ترین مصداق می‌تواند باشد

فوتبال و مدیریت آن محلی برای استراحت بازنشسته‌ها و بیماران قلبی و تاجران بازار نیست. عرصه فوتبال دیگر توان و تحمل مدیریت بانندی و به‌کارگیری دوستان و حمایت‌های چشم‌بسته از صاحبان رای در مجمع را ندارد. فوتبال کشور برای کسانی که سلطان قراردادهای مربیگری هستند نباید دگر باره اعتماد بکند. فوتبال یک کشور انقلابی و اسلامی برارنده نیست در اختیار عده‌ای معدود که فوتبال را وام‌دار خود می‌دانند، قرار بگیرد.

می‌گویند مهدی تاج برای تصدی ریاست فدراسیون فوتبال ثبت‌نام کرده است. او که در مقطعی از دوران ریاستش، بیماری قلبی را بهانه کرد و با بستری در بیمارستان سوالات متعددی را در بین علاقه‌مندان مطرح نمود آیا سلامتی کامل خود را به دست آورده‌است که می‌خواهد در فدراسیون بار دیگر شانس اش را امتحان نماید و برای هم‌پیمانانش فضای کافی برای حکومت در فوتبال کشور بدهد؟

امضای چه کسی پای قرارداد ویلموتس است؟ قراردادی که هزاران حرف و حدیث در اطرافش مطرح بوده و تاکنون تکلیف نهایی آن نیز مشخص نشده‌است؟

سرمربی تیم ملی برکنار شده و قرار است فرد جدیدی این مسئولیت را به‌عهده بگیرد. تاج می‌آید تا از تمام تجاربتش در انعقاد قراردادها استفاده کند و با سرمربی جدید قراردادی بهتر و تعهد آور تر از قرارداد ویلموتس منعقد نماید!

از وقتی اسم مهدی تاج را در بین نامزدهای احتمالی دیده‌ام روی دو موضوع بیشتر تمرکز کرده‌ام. اول باید به تاج دست‌مریزاد گفت، به

اعتماد به نفس بالایش درود فرستاد و از این‌که بعد از آن‌همه مسائل ریز و درشت خود را شایسته حضور در راس فدراسیون می‌داند در قبال تواضع، کم‌رویی و خجالتی بودنش تعظیم کرد.

دوم این‌که آیا افرادی چون تاج که در جامعه به‌عنوان یکی از عوامل اصلی قرارداد ویروس معرفی‌شده‌اند صلاحیت حضور در فدراسیون فوتبال را می‌توانند داشته باشند؟

فوتبال ایران به امتحان پس داده‌های همیشه حاضر در صحنه فوتبال نیاز ندارد. فوتبال به مدیریتی پویا و به‌دور از هر گونه باندبازی و رفاقت پرستی نیاز دارد. ساختار فوتبال باید تغییر بکند، از بدنه فدراسیون گرفته تا هیئت‌های استانی. اگر این تغییرات محقق نشود امید به بهبود اوضاع این رشته پرترفدار بیهوده و بی‌ثمر خواهد بود.